

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 26.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 28. Juni 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Kvindernes Folkefest.

Saa nøjagtig som Almanaken mødte Sommersol og Varme til Kvindesagsmødet ved den slesvigske Sten Søndag den 21. Juni. Under venlige Solstraaler og i de skønneste Naturomgivelser holdt saa „de samlede Kvindeforeninger“ deres første Folkefest — og det blev en Folkefest; thi takket være hele den københavnske Presse, var Folk mødte fra alle Samfundslag.

Sympathien og Tilslutningen var større, end vi fra først af havde ventet. Der blev endogsaa sagt i Bladene, at Kvinderne havde ingen Reklame gjort for deres Møde; hvis de havde forstaaet at agitere, da vilde de kunnet samle hver eneste Kvinde, der gennem sit kummerlige Erhverv strider i Kampen for Tilværelsen — et Vidnesbyrd om vor Sags Berettigelse. — Det er maaske sandt, at vi endnu ikke forstaaer at agitere, i alt Fald ikke paa samme Maade som Mænd; vi arbejder nemlig mere stille, Kvinde og Kvinde imellem, men derfor ikke mindre sikkert; dog føler vi, at vi skylder Pressen uendelig megen Tak for dens Støtte ved vort første store Møde under aaben Himmel, og vi vil have Lov til ved disse Linjer at sige hele Pressen Tak her i vort eget Blad, thi naar der undtages et Par Dagblades alt for grove Vittigheder, blev der kun vist Mødet Velvilje, og vi har Grund til at tro, det ikke blot var Mænds Galanteri, men en virkelig offentlig Mening, Bladene udtalte.

At der var mødt størst Tilslutning fra Socialdemokratiet, var kun, hvad vi ventede, ikke alene fordi det er det eneste Parti, der daglig bekender Kvindens Ligestillelse med Manden paa sit Program, men ogsaa fordi „de samlede Kvindeforeninger“s fleste Medlemmer personlig deler de socialdemokratiske

Anskuelse, er Arbejdere, og altsaa har sin Rod i det Parti, for hvem Arbejderspørgsmaalets Løsning er Hovedsagen.

Dog — det var ikke Pressen alene, der havde hjulpet Kvinderne til en vellykket Fest, der var Sangforeninger, der glædede med deres Sang, og Fagforeninger, der forhøjede Festligheden med deres smukke Faner.

I tusindvis blandt Mænd mødte Kvinderne Velvilje for deres Sag, men allermest glædeligt var Samarbejdet indbyrdes blandt de kvindelige Foreningsmedlemmer, alle kappedes om at gøre deres Pligt og drage Deltagere til Mødet, alt under den Ansvarsfølelse, at Folkefesten var ikke blot en fornøjelig Dag i den grønne Skov, men meget mere et alvorligt Spørgsmaal om Frigørelse fra Samfundets trykkende Baand og lykkeligere økonomiske Tilstande. Sympathi og Tilslutning ud ad til og fastere Organisation ind ad til i Foreningslivet.

Festpladsen var allerede et Par Timer før Mødet fyldt med Deltagere, og tætsluttede Rækker af pyntede Skovgæster havde opstillet sig langs Vejen oppe ved den bekendte Grusgrav. Hvis disse havde tænkt sig at se en *velordnet* Procession, blev de skuffede, thi Kvinderne har gennemgaaende en afgjort Sky for at gaa i Procession, hvorfor ogsaa Komiteen kun havde indbudt til *samlet at spadser* gennem Skoven.

Med smuk Musik og vajende Faner svingede da det store Kvindetog ind paa Pladsen, ned til den rigt smykkede Talerstol, hvor der var anbragt et Motto med røde Bogstaver paa hvid Grund, omvundet med Bøgeløv. Ordene var ganske simple: „Lige Ret for Mand og Kvinde“.

Som Mottoet var enkelt og ligefrem, saa var og Talerne. De samme uafviselige Sandheder, at Samfundets Lykke kun kunde vindes ved Retfærdighed og i Fælles-

skab ved Ligestilling mellem de to Køn tror de det store sociale Spørgsmaal skulde løses, det var Grundtonen.

Forskelligt og ejendommeligt talte vel Fru Johanne Meyer, Fru Louise Nørlund, Hr. A. C. Meyer, Emilie Larsen, Hr. F. Bajer, Emma Jakobsen og Kristine Bynker, men alle med Overbevisningens Varme om det fuldt ud berettigede i Kvindernes Krav.

Det maatte være et underligt stort Øjeblik for Hr. Folketingsmand Bajer, der i mange Aar stod ene som Forkæmper for Kvindernes Ret baade i Folket og i Rigsdagen; hvor han kom, mødte han Haan og Latter, og nu stod han paa en Talerstol, der netop ved de samme Udtalelser havde samlet henved 10,000 Kvindesagsvenner.

Efter Talerne sang Skomagernes Sangforening smukke Sange, og Deltagerne spredtes i Teltene og om Spisebordene for at forfriske sig med Øl og Mad, hvorefter Musiken spillede op til Dans, og de unge frydede sig ved en lystig „rundt paa Gulvet“ i det bløde Grønsvær.

Ved Festen modtog Komiteen følgende Telegrammer:

Aarhus: „En større Forsamling af Kvinder i Aarhus sender Foreningerne ved den slesvigske Sten sin Hilsen med Tak for energisk Arbejde for vor Sag. Ved ihærdigt Arbejde og Offervillighed naar vi til Sejrens Maal: de undertryktes Frigørelse og Kvindens Ligeberettigelse med Manden.

Paa Foreningens Vegne
Bestyrelsen for Kvindelig Fremskridtsforen. i Aarhus.“

Rønne: „Arbejdernes Forbund i Rønne sender hjertelige Lykønskninger til Mødet ved den slesvigske Sten. Nielsen.“

Ærøskøbing: „De kvindelige Foreninger ved den slesvigske Sten bringes hjertelig Hilsen fra Meningsfæller i Ærøskøbing.

Hansine Poulsen.“